

Български помински гласъ. Пролѣтъ, когато цвѣти теменуга-та и минзофора, миризма-та ся носи при най малкъ вѣтъръ и слади сички-тѣ мѣста. И тѣй, малко по малко изчезва Бессарабска-та пустиня, наедно съ Българско-то суетвѣрие — съ тѣхный Богъ, кои сж вѣрвали въ сладки и медѣни.

П. Калянджи.

34. Д у н а в ъ.

Дунавъ-тъ е найголѣма-та рѣка въ Европейскъ Турціѣ. Тя ся намира между Влахиѣ и Българіѣ и ся наченва отъ горы-тѣ Шварцвалдъ въ Баденско-то велико герцогство и ся влива въ черно море до Солинѣ. Дунавъ-тъ въ начало-то си е толкози малкъ, щото и человекъ можи да го прескочи. Като погледни человекъ на начало-то му, струва му ся чи вижда Наполеона въ люлкѣ тѣ! А колко-то слазя Дунавъ-тъ на доло, той ся увеличава отъ входящи-тѣ въ него рѣки и ся распространява като Наполеона въ царуваніе-то си! Тая рѣка има на мѣста голѣмъ дълбочинѣ, а въ равны-тѣ мѣста по единъ часъ и пб вече широчинѣ. По неѣ плавѣтъ много корабли и параходы, които пренасѣтъ хранѣ и разны стоки. Отъ двѣ-тѣ страны на Дунавъ-тъ ся простирѣтъ високи горы и твърде широки равнины, които издавѣтъ богаты храны и разны други произведенія и доставѣтъ голѣмъ печалбѣ на тѣхны-тѣ жители. Дунавски-тѣ брѣгове сж украсены съ много села и слѣдующи-тѣ главны градове: Виена съ неописанѣ хубость и други разны добрины; Пеща, Бѣлградъ, Оршава, Видинъ, Свищовъ, Русчукъ, Гергевъ, Силистра, Браила, Галацъ и други. Т. Хрулевъ.